

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5184/2554

พนักงานอัยการจังหวัดลพบุรี โจทก์ บริษัทไทยพาณิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ผู้ร้อง นายสมนึก พวงจำปี จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 36

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์ของกลาง หมายเลขทะเบียน บน 5774 ลพบุรี จำเลยเช่าซื้อ
รถยนต์ของกลางไป ต่อมาจำเลยนำรถยนต์ของกลางไปใช้กระทำความผิด และศาลมีคำพิพากษา
ให้ริบ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คืนรถยนต์ของกลางแก่ผู้ร้อง เมื่อโจทก์มิได้นำสืบให้เห็นว่าผู้ร้อง
รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย ข้อเท็จจริงต้องรับฟังตามพยานหลักฐานของผู้
ร้องว่า ผู้ร้องมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย แม้สัญญาเช่าซื้อระบุให้ผู้
เช่าซื้อต้องรับผิดชอบค่าเสียหายเท่าราคาเช่าซื้อที่ค้างชำระในกรณีทรัพย์สินที่เช่าซื้อถูกยึดหรือถู
กริบ และผู้ร้องไม่ได้มีหนังสือบอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างหรือบอกเลิกสัญญา แต่ข้อ
สัญญาดังกล่าวเป็นข้อสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ร้องในฐานะผู้ให้เช่าซื้อ ซึ่งผู้ร้องจะใช้สิทธิตามสัญญา
ดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ การที่ผู้ร้องไม่ใช้สิทธิดังกล่าวกับผู้เช่าซื้อและร้องขอรถยนต์ของกลางคืนเป็น
เพียงการไม่ถือเอาประโยชน์จากข้อสัญญาที่กำหนดไว้เท่านั้น และเมื่อผู้เช่าซื้อผิดสัญญา ผู้ร้องใน
ฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ย่อมมีสิทธิติดตามเอาทรัพย์สินของกลางที่ให้เช่าซื้อคืนได้ ทั้งข้อเท็จจริงไม่
ปรากฏว่าหลังจากที่ผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อหรือศาลมีคำพิพากษาให้ริบรถยนต์ของกลาง
แล้ว ผู้ร้องยังคงรับชำระค่าเช่าซื้อจากผู้เช่าซื้ออีก กรณียังไม่พอฟังว่าผู้ร้องมีเจตนาเพียงต้องการ
ที่จะได้รับค่าเช่าซื้อหรือขอคืนรถยนต์ของกลางเพื่อประโยชน์แก่ผู้เช่าซื้อ อันเป็นการใช้สิทธิโดยไม่
สุจริต

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (7)
วรรคสาม ประกอบมาตรา 336 ทวิ และริบรถยนต์หมายเลขทะเบียน บน 5774 ลพบุรี ของกลาง ผู้
ร้องยื่นคำร้องขอให้คืนรถยนต์ของกลางแก่ผู้ร้อง โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมี
คำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์หมายเลขทะเบียน บน 5774 ลพบุรี
ของกลาง นายเล็ก เช่าซื้อรถยนต์ของกลางไปจากผู้ร้อง ต่อมาจำเลยนำรถยนต์ของกลางไปใช้
กระทำความผิดคดีนี้ และศาลมีคำพิพากษาให้ริบ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้อง
รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลยและใช้สิทธิโดยไม่สุจริตหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องเป็น
นิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด หลังจากผู้ร้องให้เช่าซื้อรถยนต์ของกลางไปแล้ว นายเล็กใน
ฐานะผู้เช่าซื้อเป็นผู้ครอบครองใช้สอยรถยนต์ของกลาง ผู้ร้องไม่อาจทราบได้ว่าจำเลยจะนำ
รถยนต์ของกลางไปใช้กระทำความผิดอย่างไรและเมื่อใด ทั้งโจทก์มิได้นำสืบให้เห็นว่าผู้ร้อง
รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย ข้อเท็จจริงต้องรับฟังตามพยานหลักฐานของผู้
ร้องว่า ผู้ร้องมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย แม้สัญญาเช่าซื้อระบุให้
ผู้เช่าซื้อ ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายเท่าราคาเช่าซื้อที่ค้างชำระในกรณีทรัพย์สินที่เช่าซื้อถูกยึดหรือ
ถูกริบ และผู้ร้องไม่ได้มีหนังสือบอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างหรือบอกเลิกสัญญาดังที่

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยก็ตาม แต่ข้อสัญญาเป็นข้อสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ร้องในฐานะผู้ให้เช่าซื้อ ซึ่งผู้ร้องจะใช้สิทธิตามสัญญาดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ การที่ผู้ร้องไม่ใช้สิทธิดังกล่าวกับผู้เช่าซื้อและ ร้องขอรถยนต์ของกลางคืนเป็นเพียงการไม่ถือเอาประโยชน์จากข้อสัญญาที่กำหนดไว้เท่านั้น และ เมื่อผู้เช่าซื้อผิดสัญญา ผู้ร้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ย่อมมีสิทธิติดตามเอาทรัพย์สินของกลางที่ ให้เช่าซื้อคืนได้ ทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าหลังจากที่ผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อหรือศาลมี คำพิพากษาให้ริบรถยนต์ของกลางแล้ว ผู้ร้องยังคงรับชำระค่าเช่าซื้อจากผู้เช่าซื้ออีก กรณียังไม่พอ ฟังได้ว่าผู้ร้องมีเจตนาเพียงต้องการที่จะได้รับค่าเช่าซื้อหรือขอคืนรถยนต์ของกลางเพื่อประโยชน์ แก่ผู้เช่าซื้อ อันเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยไว้ ที่ศาลล่างทั้งสองยก คำร้องของผู้ร้อง ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้คืนรถยนต์หมายเลขทะเบียน บบ 5774 ลพบุรี ของกลาง แก่ผู้ร้อง

องค์คณะ

โสฬส สุวรรณเนตร์ · วีระวัฒน์ ปวรจารย์ · ชีพ จุลมนต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5184/2554>